

דברי הכפר

הדבר הקשה ביותר
הינו להחליט
אילו גשרים
כדאי לחצות
ואילו לשרוף.

דייוויד זאק

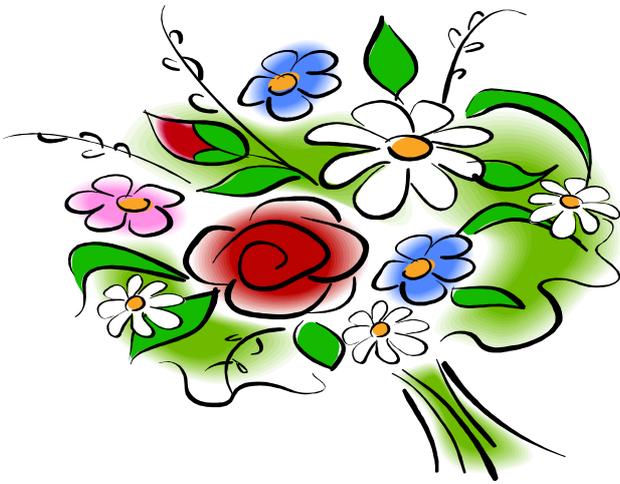
גיליון מס 1982 * כ' בשבט תשס"ו * 20 בינואר 2006

כפר-הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי הולדת

ג'יין תלם-פוטש תאי קולינס (נכדה קולינס-פרימוסט) אבישג פרחי (נכדה וטרמון) נדב עדר (נכד)	27/1	חיים מעין עמר כהן איילת וגנר	22/1
יצחק עדר יעקב דדוש ענבל זיגדון (נכדה-ניצן) דריה סינה (נכדה) אבישג שושני (נכדה-פרנק) מיכאל יצחקי (נכד גולדברג)	28/1	רוי בוסקילה - 50 נמרוד פלמה איה כהן (נכדה אותי מרכס)	23/1
		דורית רוזנקרנץ אופיר שובל איתמר דוארי גדעון בר-דוד	24/1
		מופטי ליפשיץ מלוין סימונס טליה מרקוביץ דקלה מרקוביץ (נכדה שיין) אייל פרחי (נכד וטרמון)	25/1

ימי נישואין

אמה הולדן ויגאל ניימרק	22.1
ליבי ולן וינטראוב	24.1
סיגל ואייל תלם-פוטש	26.1
לידיה ומורדי בן-נתן	27.1
לאה ונחמן כץ	28.1

פירורים מהשרוול

** מני פקר, עליו השלום, (אבא של פרנקי) הזכור לטוב, תמיד אמר בשיחות בינינו: "נו ניז איז גוד ניז", וזה תמיד נכון.

** לכן נפתח בקצת **נוסטלגיה אזרית**. מי שמגיע לבית-חולים צפת, יכול ורצוי שְׁיָרִים עיניים ולראות על הקירות בפרוזדור מימין תערוכת תמונות מתקופות שונות בתולדות בית-החולים, החוגג 60 שנה להיווסדו. בין התמונות והצילומים אפשר להבחין בדמות מוכרת של אחד מחברינו הותיקים וזהו לא אחר מאשר – מר בן-חיים, עבורנו **משה בן-חיים** מתקופת היותו מזכיר המועצה. נעים להיזכר. המליצה **אלזה בן-חנוך**.

** **נוסטלגיה מקומית** – לא הייתי במפגש עת חגגו **לישראל אבידור** 80 שנה, אבל שמעתי על כך וקראתי את שכתבו ילדיו, וממש התמוגגתי וייחלתי לעצמי ולרבים אחרים לחיות את חייו של ישראל, ואלוהים ישלח לו בריאות.

** **נוסטלגיה מפעלית** – פעם, לא מזמן היה מפעל יציקה בהבונים, שהעסיק ופרנס עשרות משפחות מהקיבוץ ומיישובי הסביבה, ומכל מקום אפשר היה לשמוע את רעש העובדים והמכונות והריח השרוף של התנורים. היום, לצערי המקום הפך להיות שומם ושקט ומשמש כמחסן למח' הברזים, ומעט העובדים הותיקים שעבדו בעבר במקום עוברים שם ומצביעים על המקום המדוייק שם עמדת העבודה שלהם. את רוב הציוד כבר מכרו ואין סממן ועדות למה שהיה פעם מקור גאווה לעובדים רבים. אז זהו, כך עוברת לה תהילת עולם, והנוסטלגיה היא שמחזיקה אותנו וגורמת לנו ליהנות ולהיזכר בה.

** מהנוסטלגיה נעבור להווה ולעתיד במקומותינו. נשף פרטי נערך ביום שישי שעבר **לנירה קורן** שהגיעה במזל-טוב לגיל המעבר. ועל מנת לרכך את המעבר יזם הבעל מיכי, וטרח להזמין חברים ומקורבים לחגוג אתם את האירוע, ואנחנו מצטרפים לאיחולי המזל-טוב ועד מאה ועשרים.

** במשפחת אורן חוגגים את שובם של **רינת ואיציק** החבר, והבעל לעתיד ואנחנו כמובן שמחים בשמחתם ומאחלים להם קליטה מהירה.

** ילדי הבר-מצווה פתחו את שנת הבר-מצווה בגדול וצפויה להם שנה גדושה בחוויות ומשימות, בשיאה לימוד הפרשה והעלייה לתורה וכבר התחלנו לספור את הימים בציפייה.

** האם ההיסטוריה חוזרת. שמעון פרס התפטר מהכנסת ונדמה לי שגם בן גוריון התפטר וחזר להיות ראש ממשלה.

** אפרופו שמעון פרס. בזמנו הוא אמר שיבוא היום ולכל פועל יהיה רכב, אולי ב"קדימה" הוא יזכה לראות את זה, אבל התשובה המקומית לרכב, היא מכונת כביסה כמעט לכל משפחה קיבוצית, ועוד מוצג נוסטלגי אפשר לצרף לרשימה וזאת המכבסה שלנו שהחל מהשבוע הקרוב לא תכבס כביסה לחיילים בסופי שבוע, עקב הגשמת החלום של כל משפחה לכבס בבית במכונה פרטית. הפרטה כבר אמרנו.

** תקופת הליגינורים בספורט תופסת תאוצה ועוד מעט לא יהיו קבוצות שאין להם ליגינור פרטי. אז מי שמכיר אחד כזה נא למסור לו שאנחנו רוצים להקים בית-כנסת.

** כן, חברים וחברות, סוגיית בית-הכנסת לא ירדה מסדר היום, להיפך היא שרירה וקיימת וכבר נמצאת בהכנה לקראת דיון באחת האסיפות הקרובות.

** שבוע קר וגשום היה מנת חלקינו בשבוע שעבר וצפוי לנו עוד שבוע כזה, רק שנהיה בריאים והשפעת תהיה רק אצל העופות במזרח.

** יגיל אורן, דורון אורן, דביר בן-רשף, אביתר בן-רשף ורן גינת יצאו לשבוע אתגרי של סקי, ועוד באוסטריה הקפואה. כל הכבוד על התעוזה ותחזרו בשלום.

** אבי ודורית רוזנקרנץ הפנו בקשה מעוד חברים להצטרף לכתיבת מדור הפירוורים השבועי, ואני כל פעם מבקש שיותר חשוב שתספרו לכותבים, או למערכת "דברי" על כל פירור שמצאתם בשטח או שאתם יודעים על קיומו.

** ראש הממשלה, שיהיה בריא, עדיין בתרדמת וגם אני כמו אבי צופה בטלויזיה וזה עושה לי לא טוב ומחזיר אותי לימים הקשים שלי. וכמנתח מוח אני לא מבין את הכתבים העומדים ומחכים בקור הירושלמי לדעת מה קורה, כאילו שזה ניתוח אינסטנט, פותחים, מוציאים ומחזירים וזהו - הביתה, הלואי שזה היה כך באמת.

** ברכות למאירה עדר של איתמר ומיכל, נכדה לבטי ויצחק שסיימה קורס קצינות וקבלה את דרגת המ"מ, היא קצינה מן המניין. כל הכבוד ועלי בסולם הדרגות.

** נתבשרנו שטומי עמית העלה הצעה לקיים מוסד של שאילתות וזה באמת חשוב, בעבר נטע אלמן ערכה משהו דומה.

אני מעלה כאן שאילתה בנושא האפוד הזוהר שאנו מחוייבים להחזיק ברכבים.

שאלתי היא: מי החליט שלא לצייד את הרכבים של הקהילה באפודים? לא יתכן שכל אחד יחזיק בכיס אפוד משלו.

** יכולתי להמשיך ולמלא עוד דפים רבים ולספר על דא ועל הא, אבל עניינו בסיפורים מקומיים, אז ספרו לנו כי אתם יודעים שישראלים אוהבים לרוץ לספר לחברה.

** כל הכבוד לשושנה שרקי שהתחילה מדור חמוד והביאה לנו את סיפורו של רג'אן התושב. בהחלט סיפור מופלא.

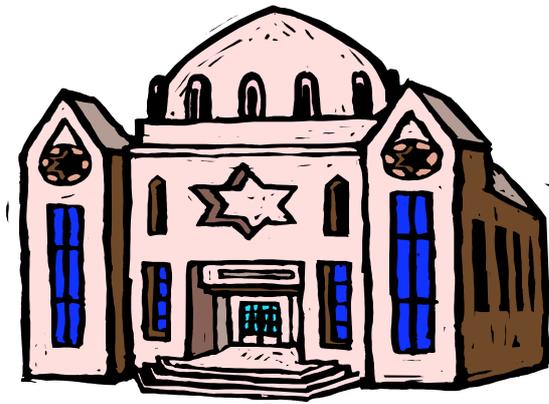
** רובנו לא ממש מכירים את התושבים שבינינו ואני מודה באשמה שהשבוע הכרתי תושבת מעניינת וחביבה ששמה דינה קוטלר. במקצועה היא מאבחנת בכף הרגל ויש לה קליניקה כאן.

אני מספר לכם זאת משום שהיא גם מקדישה זמן לארגן שיעורי הלכה והיכרות עם גאוני הדור וצדיקים ונושאים שבין אדם לחברו. אני מקווה שלא קלקלתי ושיבשתי, אבל אתם מוזמנים פעם בשבוע לקליניקה שלה בשעות הערב, לשבת עם חברים ולשוחח. פרטים אצל דינה קוטלר.

** הדלקת נרות ערב שבת: 16:30
הדלקת נרות הבדלה: 17:41
פרשת השבוע: שמות

שתהיה לנו שבת נעימה וחמימה, שנשמע בשורות טובות ושיעבור הכל ממול.

שבי.

נזכור

מיכל המאירי	7.12.02	בטבת תשס"ג	כב
אסתר בנדר	13.1.69	בטבת תשכ"ט	כג
מר עמנואל אייזן	17.1.85	בטבת תשמ"ה	כד

Henry

I don't think I've ever spoken to you in anything but English, so my birthday speech to you will be in English too, so here goes...

Henry, you're so multi-faceted, that it's hard to know where to start.

Henry is like a bright star or diamond that glints and sparkles, and each facet is quite perfect and unique in itself.

There's Henry the writer and poet. He is 'laugh-out loud' amusing and very observant, and yet makes it all look so simple, and with his long made-up, rhyming words, he's our very own Ogden Nash.

There's Henry the artist and painter, talented and observant, but this time delicate and dreamy, reminding us to look around our surroundings, so see how beautiful our fields and trees really are: our very own Monet.

Henry the actor and comedian is very, very amusing, and observant too. Seemingly off-the-cuff and impromptu, he is in fact very polished and well-rehearsed: our very own Groucho Marx or Mr. Bean.

There is Henry the dancer.

Even a couple of week's ago at the New Year's Eve party, he was quite unable to sit still and listen to the catchy tunes. He absolutely had to get up and 'party-up-a-storm' and 'shake, rattle and roll' with the best of us. Our very own Gene Kelly, or perhaps Fred Astaire, with Sheila his Ginger Rodgers!

Then there's Henry the salesman, observant, and instinctively in tune with whomever he was selling to, be it apples to old Arab women, or valves to canny businessmen. He would talk about machinery and could persuade anyone that Habonim's products were quite indispensable in every household. Our very own Henry Ford.

Henry the family man, intuitively knowing how to care, and able to camouflage his fears and worries, so that only the love shows through.

There is Henry, who the Friday night toranim wait for patiently before thinking of closing down the counters. Our very own White Rabbit.

There was Henry the young chalutz, driving a giant D4 or working with the mules, or looking very dashing in a tin helmet, while toting an ancient rifle as he protected our young kibbutz from the marauding bands of local villains. With his bright, white smile, he was our very own Burt Lancaster. Unfortunately all that was a little before my time.

But for me Henry is just a friend. There might be days when he is not in the mood for a chat, but you would never know it. He can never walk past me without giving me a smile and a cheery word – nothing

intellectual or world-shattering, simply uplifting, and usually complimentary.

I really appreciate that. And I just wanted to say that you're a great person, and I admire you, and...oh, yes...Happy Birthday too, from your friend,

Reggie.

80 תודות

לצוות המפגש, לכל המשתתפים והמברכים.

לזמרות- שמחה, שולמית, ודיאן בהופעה המצחיקה.

ולכל מי שעזר ותרם כדי ליצור אירוע מהנה באווירה נפלאה.

המון תודות,

הנרי ושילה

העץ או עצים

בשבת האחרונה 14 לינואר 2005 בגלריה ב"מצפה הימים".
פתחה לילה בן אבי – הארט, תערוכת ציורים חדשים משלה. מי שמכיר את
לילה יודע שגזעים של עצים תמיד דיברו אליה, היא ראתה בהם וציירה אותם
ברגישות ואנושיות.

הפעם נושא התערוכה שלה הוא: העץ.
כולם היו שם ביום הפתיחה; חברי כפר הנשיא, חברים למקצוע ממכללת תל-
חי, חברים למקצוע ממיט"ב שם עבדה לילה הרבה שנים, חברים מצוות
ההוספיס, בו היא עובדת כמתנדבת, כולם חגגו עם לילה את שירת העץ שלה.

בוב הסתובב שם בין האורחים, לבוש חליפה עֵנוב בעניבה סימבולית, חדור
גאוה כמו חתן - ברעייתו הדינמית והכשרונית, המארכת ומשוחחת עם הבאים,
הוא גם היה זה שצילם, מנציח את האירוע.

כאן מתבקש לספר את סיפור גילגולה של תערוכה זו, כפי שסופר לי מפי לילה
עצמה.

לפני כשנה יצאו לילה ובוב לחופשה על אחד האיים הספוראדיים הפחות
מתוירים - האי המיתולוגי "סקירוס", אי קטן, בודד, מספר בתים ומכולת, שקט
ושלווה. בגינה שלחוף הים פגשה לילה - לא באֶלת הים ת'טיס - אלא בעץ
תאנה עתיק, בן 150 שנה, צילומו של העץ הזה נמצא כמובן בתערוכה. לילה
חשה שכל חייה כאומנית, ציירה את העץ הזה. והגזע הזה כמו סיפר לה את
סיפור חייו - חייה, של אישה עולת ימים...

כל יום ציירה לילה את העץ מחדש, כל יום בזווית שונה. כל יום באור שונה.
לילה התחברה אל עץ התאנה העתיק הזה, בכל נימי נפשה.
לאחר 3 שנים של יובש, בהם לא ציירה דבר, כמו נבקע הסכר, הציור פרץ
ממנה עוד ועוד.

הציורים בתערוכה הם ציורים חדשים לגמרי, ציורים של אישה בת 60+
המציירת חוט חייו של עץ שעובר משתרג ומתחבר לעוד הרבה סיפורים אחרים
חובקי חיים.

מי שמביט בתמונות יכול לתאר שראה בהם מיתולוגיה, אחרים ראו; מיניות,
נשיות, גבריות וכל מה שרק עולה על הדעת. דבר אחד בטוח, הציורים הם

מרגשים, לילה בת ה-60+ מתרגשת, "זה לא פשוט להרים תערוכה בגילי" היא אומרת. אבל, היא עשתה את זה.

ולנו נותר רק לומר: יישר כוחך לילה. וכמו שאת רוצה להודות לחברים הרבים ושמחה שבאו וחלקו עימך רגעים גדולים, כך שמחים אנו וגאים בך.

כדאי ללכת, לראות ולחוות (לפני שתימכרנה כל התמונות). עד ה-22 לפברואר.

ביקרה, התרשמה, ראינה, שושנה ש.

15.1.06

מזמכבסה

הרינו להודיעכם שהמכבסה מסיימת את השירות של כביסת בגדי-חיילים בסופי-שבוע וחגים. כמו-כן מחסן-הבגדים לא יפתח בשבת.

נשמח להמשיך ולשרת אתכם במשך השבוע .

צוות המכבסה/מחסן-בגדים.

חדשות האקולוגיה

(מדור חדש)

נתקלתי במונח חדש זה לפני מספר ימים ואפשר להניח שהוא יתפשט כשריפה ב... ערמת צמיגים משומשים. כשהצלחתי לפענח אותו, הבנתי שזהו שילוב, במילה אחת, של שני מושגים מתחומים שהיו עד כה נפרדים זה מזה. נדמה לי שלא יעבור זמן רב עד שהמילה החדשה תהיה ידועה ומובנת לכל.

במדור השבועי שאני מתחיל היום ב"דברי", בכוונתי להביא את חדשות האקולוגיה, בד"כ כמבזקים, כפי שיעלה בידי לגלות. תהיה זו תרומתי הצנועה לנושא שאני מתעניין בו מזה מספר שנים. ומדוע יש צורך בזה? ... כי בהשוואה למדינות מתועשות רבות, מדינת ישראל, הענייה במקורות אנרגיה טבעית, אינה עושה די כדי לנצל את המקורות המעטים שיש לה. בהקשר זה, מצד עטרת שלנו הוא מפעל יוצא דופן ואנו יכולים להתגאות בו ויכולים גם להתגעגע למייקל ז"ל.

המונח החדש - **אקולוגיה** - מאחד את שני המושגים אקולוגיה (איכות הסביבה) ואקונומיה (כלכלה). העולם המתועש מגיע לשלב מעשי יותר בשימוש באנרגיות חלופיות נקיות יותר. המטרה הכפולה היא מצד אחד, הגנה על קיומו הפיסי של המין האנושי מפגעי זיהום כדור הארץ והאוויר שאנו נושמים. מאידך, פיתוח האנרגיות החלופיות יכול להביא לשגשוג כלכלי ולהבטיח את המשך קיומו של המין האנושי. העולם כולו גועש ורועש איפוא מסביב ל"אנרגיות החלופיות" (alternative energies). גם בארצנו, קיימים אין-ספור גופים, מדעיים, ממשלתיים, פוליטיים, העוסקים בנושא ובפועל... בעיקר מדברים, ואילו בשטח, המצב נראה כמלחמה אבודה.

כל שבוע, המדור ינסה להביא לקוראי "דברי" חדשות ועדכונים מן העולם ומן הארץ. תקוותי היא שמדינת ישראל תיכנס סוף-סוף לזירה בפועל ולא רק במילים, ותתפוס מקום במגמה האקולוגית. הייתי רוצה מאד שגם כפר הנשיא ימצא בה מקום, דהיינו ישפר את מצבו הכלכלי תוך כדי תרומה לאיכות הסביבה. FONT face=Ari>

האינדיאנים והחורף

היה זה סתיו, והאינדיאנים בשמורה המרוחקת שאלו את הצ'יף החדש שלהם האם החורף עומד להיות קר או מתון.

הואיל והוא היה צ'יף אינדיאני בחברה מודרנית, הוא מעולם לא חונך על ברכי הסודות העתיקים. כאשר הביט בשמיים, לא יכול היה לומר מה עומד להיות מזג האוויר. ובכל זאת, על כל צרה שלא תבוא, ענה לבני השבט כי החורף אכן עומד להיות קר, ושעל בני הכפר לאסוף עצים להסקה כדי להיות מוכנים.

כמו כן, בהיותו מנהיג מעשי, עלה במוחו לאחר מספר ימים רעיון. הוא הלך עד לתא הטלפון הקרוב, התקשר לשירות המטאורולוגי ושאל: "האם החורף הקרב עומד להיות קר?"

"נראה כאילו חורף זה אכן עומד להיות קר למדי, " ענה החזאי מהשירות המטאורולוגי.

לפיכך חזר הצ'יף אל אנשיו והורה להם לאסוף עוד יותר עצים, כדי להיות מוכנים.

שבוע מאוחר יותר הוא התקשר שוב לשירות המטאורולוגי.

"האם זה עומד להיות חורף קר מאד?"

"כן, זה בהחלט עומד להיות חורף קר מאד". הפעם הורה הצ'יף לאנשיו לאסוף כל פיסת עץ שיוכלו למצוא.

שבועיים מאוחר יותר, הוא התקשר לשירות המטאורולוגי שוב.

"האם אתם בטוחים לגמרי שהחורף עומד להיות קר מאד?"

"לגמרי, " השיב האיש מצידו השני של הקו, "זה עומד להיות אחד החורפים הקרים ביותר מאז ומעולם".

"איך אתה יכול להיות בטוח כל כך?" הצ'יף שאל.

והחזאי השיב: "האינדיאנים אוספים עצים כמו משוגעים..."

הביאה: שושנה שרקי